

PONEDJELJAK — 02.02.2026.
PRIKAZANJE GOSPODINOVO—
SVIJEČNICA, blagdan

18.00 procesija sa svijećama i
sveta Misa

UTORAK — 03.02.2026.
Sveti Blaž, mč.

18.00 sveta Misa
i blagoslov grla

SRIJEDA — 04.02.2026.

08.00 sveta Misa

ČETVRTAK — 05.02.2026.
Sveta Agata, dj. i mč.

18.00 sveta Misa

PETAK — 06.02.2026. PRVI PETAK
Sveti Pavao Miki i dr., mč.

08.00 sveta Misa

SUBOTA—07.02.2026. PRVA SUBOTA
Sveti Ivan Bosco, prez.

17.30 Živa Krunica / sv. Ispovijed
18.00 sveta Misa

NEDJELJA – 08.02.2026.: V. NEDJELJA KROZ GODINU DAN ŽIVOTA

10.30 ŽUPNA SVETA MISA

11.30-17.30 cjelodnevno Euharistijsko klanjanje
17.30 završetak Euharistijskog klanjanja

ŽUPNI URED JE OTVOREN: PETAK, 06.02.2026. OD 10.00 DO 12.00 SATI

02.02.	+ Vilhemina i Viktor	06.02.	+ Danica Lauš
03.02.	+ Vjekoslav Pticek	07.02.	+ Ivan i Mirjana Rajković
04.02.	+ Zlatko i Breda	08.02. 10.30: PRO POPULO (za narod) 18.00: za nerođene	
05.02.	+ Andrej		

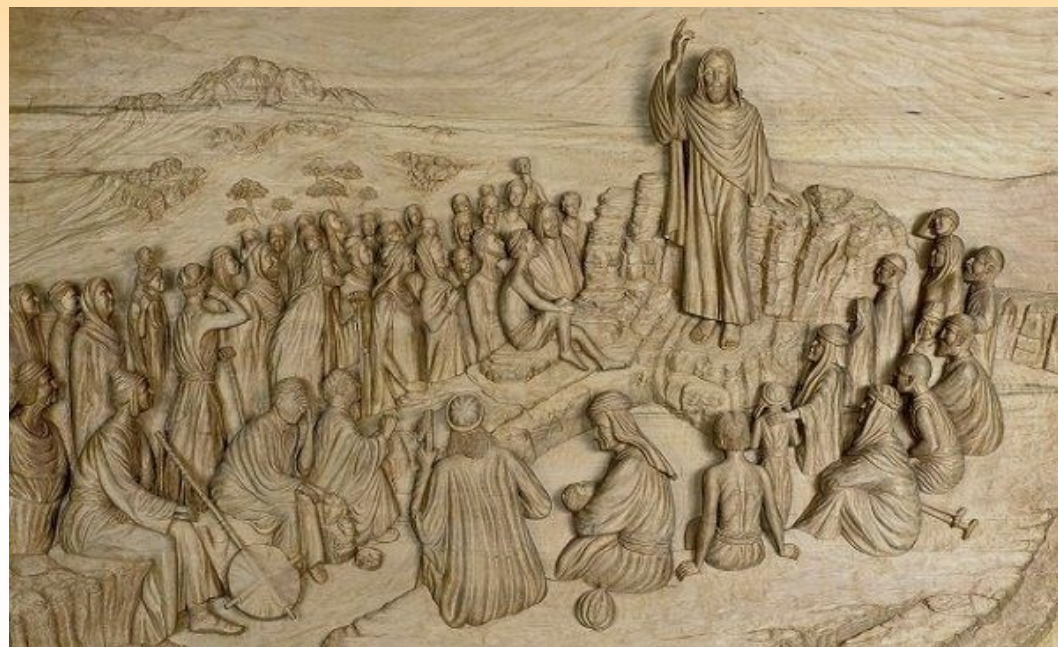

LISTIĆ ŽUPE NJIVICE

Godina: XII
Broj: 711

01.02.2026.

IV. NEDJELJA KROZ GODINU

Iz evanđelja po Mateju: (Mt 5, 1-12)

U ono vrijeme: Isus, ugledavši mnoštvo, uziđe na goru. I kad sjede, pristupe mu učenici. On progovori i stane ih naučavati:
»Blago siromasima duhom: njihovo je kraljevstvo nebesko!
Blago ožalošćenima: oni će se utješiti!
Blago krotkima: oni će baštiniti zemlju!
Blago gladnima i žednima pravednosti: oni će se nasititi!
Blago milosrdnima: oni će zadobiti milosrđe!
Blago čistima srcem: oni će Boga gledati!
Blago mirotvorcima: oni će se sinovima Božjim zvati!
Blago progonjenima zbog pravednosti: njihovo je kraljevstvo nebesko!
Blago vama kad vas – zbog mene – pogrde i prognaju i sve zlo slažu protiv vas! Radujte se i kličite: velika je plaća vaša na nebesima!«

RIJEČ GOSPODNJA.

BLAGO SIROMASIMA DUHOM!

Župni ured Rođenja BDM
Placa 3, HR51512 Njivice
vč. Mr Josip Vidas, župnik
051/846-163
info.zupanjivice@gmail.com
www.zupa-bdm-njivice.hr
ERSTE IBAN HR62 2402 0061 1001 2256 9

Četrdeset dana nakon Božića, 2. veljače, Crkva slavi **blagdan Prikazanja Gospodnjeg – Svijećnicu**, koja po svom sadržaju pripada božićnom vremenu. Ovaj se blagdan slavio u Jeruzalemu već 386. kao Quadragesima de Epiphania da bi u sljedećem stoljeću bio obogaćen **procesijom** u kojoj je dominirala antifona **Svjetlost na prosvjetljenje naroda**. U Carigradu je u VI. stoljeću ovaj blagdan uveden pod imenom Susret, a u Rimu u VII. st. pod nazivom Dan sv. Šimuna. Toga je dana bila i procesija sa svijećama koja je

imala izrazito pokorničko obilježje. U sljedećim se stoljećima – osobito u franačkim državama – za taj blagdan sve više širio naziv Očišćenje Blažene Djevice Marije koji je bio prihvaćen i od Tridentskog misala iz 1570. i zadržao se sve do Novog misala iz 1970. Međutim, iako je to prema tridentskom misalu bio Gospin blagdan, misni su tekstovi ipak govorili o prikazanju Gospodnjem u hramu. Novi misal naziva ovaj blagdan Prikazanje Gospodnje (ovo se ime prvi puta pojavljuje u nekim francuskim misalima iz XVII. st.). Prema evanđeoskom izvještaju (Lk 2,22-40) Josip, Marija i Isus pojavljuju se u hramu da udovolje dva propisa zakona. Prvi nalaže da se žena koja je rodila muško čedo 40 dana ima smatrati nečistom, a 40. je dan trebala u hramu prikazati žrtvu za svoje očišćenje. Drugi propis nalaže da se svako muško prvorodenče ima otkupiti za 5 hramskih šekela. Bog je, naime, u pashalnoj noći u Egiptu poštediti izraelske prvorodence, tako da oni izravno njemu pripadaju: životinja stoga treba biti žrtvovana, a sin prvorodenac otkupljen. To je trebao učiniti otac djetetu tako da rečenu svotu isplati bilo kojem svećeniku u Izraelu.

Dakle, da bi se udovoljilo prvom propisu (očišćenje), bilo je dovoljno da samo majka dođe u hram i prinese žrtvu, a da bi se otkupio prvorodenac – Isus – bilo je po sebi dovoljno da Josip bilo gdje u Izraelu isplati rečenih 5 šekela. Zašto su onda Josip i Marija donijeli Isusa u hram 40 dana nakon njegova rođenja? Radi li se tu o Lukinu površnom poznavanju židovskih uredbi, ili se u tome krije neko dublje značenje? Iako to Lukin tekst izravno ne potvrđuje, teolozi smatraju da Isus u hramu nije bio otkupljen, nego prikazan. Zašto? Prvo: Josip uopće nije bio njegov naravni otac, pa, prema tome, nije ni mogao Isusa otkupiti; drugo: Isus je i trebao biti prikazan kao ono pravo vazmeno janje koje ima biti žrtvovano za spas svijeta. Ovakvom shvaćanju ide u prilog i liturgijska tradicija ovoga blagdana koja u misnim molitvama ne spominje očišćenje Marijino, niti Isusovo otkupljenje, nego njegovo prikazanje. U obnovljenoj liturgiji ovaj blagdan nema više pokorničko obilježje (umjesto ljubičaste uzima se bijela boja) i smatra se Gospodnjim, a ne Gospinim blagdanom, kako se vidi iz samog imena.

Obnovljeni misal predviđa dva načina slavlja ovog blagdana. Prvi je svečaniji i predviđa blagoslov svijeća i ophod od neke manje crkve ili drugog prikladnog mjesta do crkve, a drugi je jednostavniji i predviđa isti blagoslov na vratima crkve i zatim svećani ulaz. Za oba slučaja predviđeni su isti tekstovi. Nakon uobičajenog pozdrava svećenik uputi vjernicima kratki nagovor bilo vlastitim riječima, bilo prema predlošku koji donosi misal. U nagovoru svećenik povezuje ovaj blagdan s božićnim otajstvom i predstavlja Prikazanje Gospodnje kao blagdan kad je Gospodin pošao u susret svome narodu. Na izbor su stavljene dvije molitve blagoslova svijeća.

U prvoj se spominje Krist kao Svjetlost na prosvjetljenje naroda i Crkve koja mu ide u susret sa zapaljenim svijećama, a druga također spominje naš hod prema svjetlosti Božje slave. U ophodu je predviđena antifona koja parafrazira Šimunov himan, a može se uzeti i koja druga prikladna pjesma. Nakon toga nastavlja se misa sa Slavom i Zbornom molitvom. Ovaj blagdan proistječe iz božićnog vremena, a upućuje na vazmeno vrijeme povezujući božićno otajstvo s vazmenim: novorođeni Isus, sin Marijin i Sin Božji došao je na svijet da za naše spasenje bude prikazan i žrtvovan kao vazmeno janje. On je ona Svjetlost istinita koja je došla na svijet da prosvjetli svakog čovjeka, Svjetlost na prosvjetljenje naroda.

*Sad otpuštaš slugu svoga, Gospodaru,
po riječi svojoj u miru.*

*Ta vidješe oči moje, spasenje tvoje,
koje si pripradio pred licem sviju naroda.
Svjetlost na prosvjetljenje naroda,
i slavu puka svoga izraelskoga.*

Sveti Blaž je živio za vrijeme vladavine cara Dioklecijana (284.-305. god.), kada je bio najveći progon kršćana. Bio je biskup u gradu Sebasteji u Maloj Aziji. Po svojem jeziku i kulturi Sebasteja pripada grčkoj provinciji Kapadociji.

Prema srednjovjekovnoj predaji, sv. Blaž je bio izučeni liječnik, a radi sveta života i čestitosti izabrao ga je kršćanski puk i kler u Sebasteji crkvenim starješinom, biskupom. mKao pastir odlikovao se izvanrednim vrlinama, dubokim znanjem i darom čudesa. Krotak i ponizan, žarko pobožan, u životu nevin i nedužan, u razgovoru strog i ozbiljan, pravedan i bogobožan, neizrecivo strpljiv poput Joba. Prigrivši teško breme biskupske časti u vrijeme najžešćeg progona kršćanstva, uložio je sav svoj trud, pa i sam život u obranu i širenje kršćanstva u svojoj biskupiji na korist vjernika. Brinuo se za svoje stado, tješio nevoljnike, pomagao bolesnike potpunim pouzdanjem u Boga, svojom neugasivom vjerom i molitvom. Vrhunaravnom moći izliječio je mnoge bolesnike i povratio im zdravlje.

Jednom zgodom došla mu je žalosna majka noseći u naručju svoga sina kojemu je zapala riblja kost u grlu. Posvuda je tražila lijeka i pomoći, ali joj ona nije bila pružena. Kada je došla sv. Blažu, on je položio ruke na dijete, podigao oči prema nebu, znamenovao svetim križem grlo djetetu, pozvao Svemogućeg Boga i stao ga moliti da izlomi i istisne djetetu kost iz grla i povрати mu zdravlje. Tada zamoli Boga da to učini svaki put onome tko se u bolesti grla obrati molitvama u njegovo ime. Čim je sv. Blaž završio svoju molitvu, dijete je ozdravilo i veselo se vratilo sa svojom majkom kući, zahvaljujući Bogu i sv. Blažu.

čišćenje crkve	Dragica Blaži / Meri Rukavina
otključavanje crkve	Traže se DOBROVOLJCI !!!
čitači Nedjeljom	Ž. Dragičević / J. Knežević / M. Franki
mežnjar	Vinko Gluvaković